

Palmsöndagen Joh 12:1-16 **Helena Elisabeth 20120417**

När Jesus besökte sina vänner: Marta, Maria och Lasarus i Betania den allra sista gången, då visar Maria sin stora kärlek till Jesus. Hon ville ge åt Jesus det allra finaste hon ägde.

Därför tar hon fram den fina och dyrbara flaskan med äkta nardusbalsam och smörjer Jesu fötter. Flaskan hade kostat henne hela 300 denarer. För att förstå hur mycket denna flaska kostade, så kan vi tänka oss att en vanlig dagslön för en vanlig arbetare på Jesu tid var en denar, alltså hade denna flaska kostat henne närmare en hel årslön.

I Markusevangeliet nämns att hon även göt av denna olja över hans huvud. Han blev bokstavligen ”den smorde”. En handling som man brukade utföra på konungar.

När Jesus stod inför Pontius Pilatus så anklagades han för att ha sagt sig vara Messias, en konung. Då säger Jesus: *Ja därtill har jag blivit född och därtill har jag kommit till världen.*

Som konung får han rida in i Jerusalem på en åsna. Folket jublade, med palmer i sina händer ropade de *Hosianna, Välsignad är han som kommer i Herrens namn, Han som är Israels konung.* Ja, han var inte bara Israels konung, utan hela världens konung.

Några dagar senare skulle de se honom i krona av törnen och en mantel som konungar brukade bära, då skulle de ropa: *Korsfäst, korsfäst.*

Detta förstod inte lärjungarna då, men senare såg de i sina studier av skrifterna, att *så skulle skrifterna i allt bli uppfyllda i allt det som hände med Jesus.*

Även vi behöver komma till insikt om vem Jesus är och vad hans lidande och död på korset betyder för oss. Då kan vi inte annat än böja våra knän för Jesus och säga vårt tack till Jesus, för att han gick den svåra vägen till korset av kärlek till oss. På korset korsade han över alla våra synder med sitt eget blod. Det är som det står: *Jesu Guds Sons blod renar från all synd.*

1 Joh 1:7 eller som Petrus skriver:

Våra synder bar han i sin egen kropp upp på träpålen, för att vi skulle dö bort från synden och leva för rättfärdigheten. Genom hans sår har ni blivit botade.

1 Petr 2:24

I en del kyrkor finns Herren Jesus avbildad med krona på sitt huvud, ett triumfkrucifix. På korset vann han den största seger som någonsin vunnits, nämligen segern över synd, helvete och död.

Som evigheternas konung sade Jesus till sina lärjungar före sin himmelfärd: *Åt mig har getts all makt i himmelen och på jorden.*

Vi människor kallas att följa Jesus på segerns väg. I korsets tecken finns segern. Ibland kan det kännas tungt att vandra den vägen, när en kristen upplever att hon blir missförstådd och föraktad. Men en kristen får lära sej av Jesus att bedja för dem som är otäcka på olika sätt: *Fader förlåt dem.*

I episteln uppmanas vi att leva i Jesu efterföljd, när Paulus skriver: ”*låt det sinnelag råda hos er som också fanns hos Jesus.*” Fil 2:5

Det är en vandring i Jesu fotspår.

Det har hänt i historien att människor i Jesu efterföljd bokstavligen fått följa Jesus in i döden. Då har alltid Jesus funnits nära. När Stefanus blev stenad, såg han för sitt inre himmelen öppen och Jesus sitta på Faderns högra sida.

Även om man försökt att tysta den kristna tron, så har den aldrig kunnat utrotas. I förföljelsetider har Jesus alltid varit den dyrbaraste skatten för troende kristna. Nya människor har upptäckt frälsningen i Jesus.

Men det är inte alltid som korsets väg är törnbeströdd, utan den kan också vara en väg fylld av lovsång och glädje, en försmak av himmelen. När Guds nåd och kärlek bara strömmar ned över oss, när människor får uppleva Jesu frälsande kraft. Jublande ropar hon: tack min Jesus att du gått korsets väg för mig, tack för att du tagit alla mina synder upp på korsets trä, tack för att jag evigt får vara din. Ja då har vi här i tiden fått

uppleva, att här är en himmelens port som öppnats för oss.

Jag vet att Jesus är angelägen om att vi ska höra honom till. Det står i Bibeln att *Gud vill att alla människor ska bli frälsta.*

Jesus kallar oss till efterföljelse, vad det än kostar. I dag kallar Herren oss att få smaka hur god Herren är. Han dukar bordet. Han säger: *Kom, Tag och ät. Detta är min kropp, Drick, detta är mitt blod.*

Herren ger oss en gemenskap med honom, ja till och med en blodsgemenskap. Han fyller hela vår kropp med sig själv.

När gudstjänsten är slut, så får vi gå vidare i livet förnyade till kropp och själ. Jesus är vår Herre. Redan nu får vi uttrycka med vår mun, att vi vill ha våra liv vigda åt Herren genom att bekänna vår kristna tro tillsammans med alla heliga i alla tider.